

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. ZATURDAG den 20sten JULY, 1822. N. 29.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

EDICTALE CITATIE!

MET Prealabel Consent van Zyne Excellentie, Paulus Roeloff Cantz'laar, Ridder der Orde van de Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber over de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Doen de Heeren Abraham en Moses de Marchena, en Mejuffrouwen Rachel de Marchena, De Weduwe Abraham Pinedo, en de Weduwe Abigail van Gabriel Pinedo, in kwaliteit als Erfgenamen in den Boedel en Nalatenschap van wylen hunne Moeder Ester Penso, Weduwe Isaac van Abraham de Marchena, alhier gewoond en overleden, aan alle en een ieder zoo hier te lande als in Nederland wonende, adverteeren dat de genen die vermenen mogten eenige actie of pretentie te hebben, ten laste gemelden Boedel, gehouden zulle zyn, dezelve hunne actie ofn pretentie de alhier te lande zynde sustinerende crediteuren, binnen den tyd van acht dagen en de zodanigen in Nederland wonende, als dan binnen den tyd van Twaalf Maanden van heden afte rekenen, aan de voornoemde Erfgenamen te komen op en aangeven, ten einde gemelden Boedel tot finale liquiditeit kan worden gebragt.

Dagvaardende de voornoemde Erfgenamen alle den genen, die deswegens in gebreken mogten blyven, de alhier te lande zynde tegens den 25sten July dezes jaars, en de zodanige in Nederland, wonende tegens de Eerste sessie in de Maand July 1823, voor den Edelen Achtbaren Raad van Civiele en Crimineele Justitie dezes Eilands, ten einde aldaar staande rolle hunne actie of pretentie met de behoorlyke vereficatien van dien in te brengen, op pœne dat tegens de non comparanten zal worden geproceedeert by default en verstek van actie.

Aldus voor de Eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Wilhemstad op Curaçao den 1sten July 1822.

Den 8sten do. voor de tweede maal,

Den 15den do. voor de derde en laatste maal.

H. R. HAYUNGA,
Secretaris.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien, ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat goedgevonden en besloten is, vast te stellen, zoo als hierbÿ, wordt vast gesteld:

1. Dat, van en na den eersten der aanstaande maand Julÿ dezes jaars, geene onderhandsche acten hoe ook genaamd, van lieden die niet lezen en schrÿven kunnen, de minste wettigheid, kracht of waarde zullen hebben.

2. Dat dienvolgens alle acten welke de genen die niet lezen of schrÿven kunnen zullen willen verlenen, van en na den bovengemelden tÿd, voor de daartoe bevoegde ambtenaren zullen moeten worden gepasseerd, ende zulks tot voorkoming en afwering van bedrog hetwelk zoude kunnen gepleegd worden, bÿ, onderhandsche acten van dusdanige lieden; weshalve dan alle onderhandsche acten van de zoodanigen die niet lezen en schrÿven kunnen, dewelke van en na den eersten der voorzeide maand Julÿ, niettegenstaande deze verordening, mogten worden gepasseerd en verleend, zullen moeten worden aangemerkt voor niet gepasseerd of verleend te zÿn.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 18den Junÿ 1822, het negende jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.
Ter Ordonnantie van dezelve,
(w. g) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Eort Amsterdam, en in de Willemstad, den 29sten der gemelde maand.

(w. g) W. PRINCE, Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 19den July 1822.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 18, en
De Ronde Broden 19 oncen

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

LETTERKUNDE.

Dag verhaal eener uitrusting 1400 *mylen boven Orinoco, en* 300 *beneden Arruca; met een verhaal van het land, de manieren der volkeren, en hunne militaire verrigtingen, &c. door J. H. Robinson, gewezen chirurgyn by de Patriotsche armee.*

UIT DE KINGSTON (JAMAICA) CHRONICLE, DEN 31STEN MEI.

Door dezen weg hebben wy een afschrift van dit belangryke werk ontvangeu, en zyn voornemens onze lezers verscheidene uittreksels daar van vóór te leggen, dewelke niet alleen zeer onderrigtend zyn aangaande de gesteldheid van dat land, deszelfs militaire verrigtingen en hulpbronnen, maar ook wegens het gedrag der bevelhebbers (met uitzondering echter van Bolivar en Paez) tegen de Engelsche soldaten die hunne zaak toegedaan waren, en walkers ondankbaarheid en wreedheden, het gemoed van ieder weldenkend mensch moeten belgen. Op dit onderwerp merkt de Uitgever aan:

"Een der beste gevolgen van dit werk, zal waarschynlyk strekken om voortaan het leven en de eigendommen der Engelschen te beveiligen en zich niet meer onder een gouvernement en volk te begeven dewelke even zoo gevaarlyk zyn als het klimaat waaronder zy leven; want men zal zien dat versmorende aardbevingen en vernielende pest van het laatste de gedurige gezellen der listen en verraderyen van de eerste zyn. De waarheid hiervan word genoegzaam gewaarborgd, wyl byna in ieder bladzyde blykt, dat de schryver geen vriend was van het dispotieke Spanje, noch van het gedrag der Spanjaarden in Zuid Amerika, maar dat hy de zaak van vryheid even zoo sterk beminde als hy hunne onkunde, wellustigheid, baatzuchtigheid, laagheid, luiheid, hoogmoed, halstarrigheid, onbestendigheid, listigheid en verradery haatte, welke eigen zyn aan de meeste keerkrings en warme luchtstreken, maar dewelke het zuidelyk gedeelte van Amerika zoo zeer kenmerken.!"

† † †

Voorrede van den Autheur.—"In de volgende bladen heeft de schryver daadzaken en voorvallen opgeteekend zoo als dezelve onder zyne waarneming zyn toegedragen; gevolgelyk heeft hy honderd van vertelzels en anekdoten uitgelaten dewelke hy gehoord had, en na een streng onderzoek vond hy dat de meeste derzelver hunnen oersprong hebben uit leugentaal en niet weinigen uit persoonlyken haat. Velen zyner verhaalde daadzaken zullen zeker menig Zuid Amerikaan mishagen; maar waar bestaat een land vry van gebreken?—En waar zullen wy een volk vinden hetwelk geen goeden en kwaden in deszelfs midden heeft?

"De edelmoedigheid van een volk vertoont zich nooit in een sterker licht, dan, als het met geduld het ten toon stellen zyner nationale fouten aanhoore. In de tooneelstukken 'Love a la Mode' en, 'The Man of the World,' door Macklin, heeft die schryver alle verwerpelyke, ja zelfs laakbare trekken van het Schotsche karakter blootgelegd, en echter, ter eere van dat land, deze stukken worden dikwils in hunne hoofdstad in huizen opgepropt van menschen onder de onbeperkste toejuiging vertoond.

† † †

In November 1817, ging de schryver met het transport schip Dowson, en werd eenigen tyd in de Duinen opgehouden.

"Wy waren niet ten anker of werden door visschers en volk van de kanonneerboten van alle zoorten omsingeld. Een oude man onder hen scheen ons allen met een scherpziend oog te begluren, en wel haast bleek het, dat ons voorkomen, door zyne gelaatkundige bespiegelingen geen veel achting by hem verwekte. Toevallig stond ik naast hem toen hy zich met veel omzigtigheid in zyne blikken, ja zelf in zynen gang, tot my wendde. "Uw verlof myn Heer, is dit een met verwezenen beladen transport schip?" "Ja," antwoorde ik. "Ik dacht het wel," hernam hy, en haalde zyne schouders op, en stapte met groote haast in zyne boot."

Nu verhaalt de schryver zyne reis gevallen naar de West Indien, en berigt omstandig, zyne ontbeeringen en ongemakken gedarende hunne reis over de Orinsco

"Deze rivier is zeer vischryk en byzonders by hoog water, zy zyn zelfs zoo menigvuldig dat de jongens eene zonderlinge manier hebben om dezelve te vangen dewelke ik, zonder zelfs ooggetuige daarvan geweest te zyn bewaarlyk zoude kunnen gelooven. Zy binden 3 of 4 visch hoeken digt aan elkanderen en in verscheidene rigtingen en werpen dezelven na dezelve vast gemaakt te hebben zonder aas daaraan in de rivier, dewelke zy dan dadelyk gezwind weder om hoog rukken; en zoo dikwils eenen visch by het een of andere gedeelte van het ligchaam vast gehaakt, om hoog halen.

"Er gebeurde gedurende dat Angostura in handen der Spanjaarden was eene zonderbare omstandigheid. Al de visschen verlieten geheellyk de rivier; zoo dat men een patienje voor eenen visch ter groote van eene mans hand betaalde, daar men nu een van 20 pond zwaar voor een reaal (zes stuiver Engelsch) kan bekomen. Het zoude bezwaarlyk zyn de oorzaak hiervan te bepalen; maar de Patriotsche priesters schryven het toe aan den haat dewelke de Heilige Maagd den Spanjaarden toedraagt (Catchupins zoo als zy in de lands taal noemen, is de naam van eene zekere ziekte als ook van eene zoort luis, dewelke door deze ziekte voorkomt.) Ik heb gedacht dat gebrek aan voedsel hun verdreven heeft, want vóór dat de stad in hunne handen viel, waren de inwoners in hoogen nood uit gebrek van alle soorten levensmiddelen. Nauwelyks hadden de Patriotten weder bezit genomen of er werd dagelyks eene menigte overschot der geslagte beesten in den stroom gesmeten, en de visschen keerden in overvloed terug. Het gebrek aan visch is alleenlyk toeteschryven aan het ryzen en dalen der Orinoco, omreden er altyd overvloed met wassend of hoog water is."

† † †

"Ik nam intrek in een herberg, omtrent een uur na zons ondergang, ik tastte in de hoeken van het balkon om een haak te vinden voor myne hangmat. Ik vond een' haak, sloot de deur en lag my te slapen. Den volgenden morgen ontwaarde ik, hetgeen hier algemeen is, dat een der haken van myne hangmat gebruikt werd om de oude Spanjaerden op te haken, want het bloed, &c. om denzelven bewaarheid het.

"Ik vond dat de achter deur welke in het veld uitkomt met onkruid en struiken begroeid; en wenschende my zoo veel mogelyk met de naaste geburen bekend te maken, op dat ik niet by het ontwaken met een gat in myn strot bevinde (gelyk ik eens een Hibernian hoorde zeggen) onderzocht ik het geheele huis van buiten. Honderde bekkeneelen en andere gebeenderen lagen op het veld, en op eene plek, digt echter mynen rug, dacht ik een prys gemaakt te hebben, want ik bemerkte eene hangmat achter een struik die nog wel uitzag. Ik greep er naar, maar liet schielyk weder los, bemerkende er reeds een half verrot dood ligchaam van een mensch in was

"Den oorlog, in eene afgetrokkene gezigtspunt beschouwd, vervult zekerlyk het gemoed met afgryzen. Misschien in geen land, ik geloof in geenen oorlog kunnen zoodanige ge-

waarwordingen ruimer veld hebben dan in dit land. Het schynt dat de verdelding het bepaalde doeleinde der beide partyen tegen elkanderen is; en de vermolmde overblyfsels der menschen, welke zich overal voor uw oog vertoonen, bewyzen hoe ver zy hun oogmerk bereikt hebben. Ryst overal, in de bosschen bergen, of lanen, uw oog is gedurig op gehouden door de hoopen van menschen beenderen van beider lei geslagt en van alle ouderdom. Zoodanig een onderzoek zal de aandacht van den ongebondensten mensch bepalen: het zal met ondubbelzinnige woorden aantoonen, hoe broos, hoe onzelfstandig alle de voorwerpen, en eerzucht des menschen is, het zal hem doen bemerken, dat zoodanig een gedaanteloze hoop, eens leefde, dacht en werkte gelyk hy; het doet hem gedenken, dat dezelfde zwaard welke hunne geretene ligchamen tot zoodanig eenen staat gebragt had, nu uit de scheede getrokken is om met de aarde te vermengen het bloed der weinige die tot hiertoe ontlopen zyn, om over zoo veele vrienden en maagschappen te treuren."

† † †

De dood van Generaal Piar.—" Omtrent 4 uren des namiddag van den 16den October 1817 waren de troepen onder wapens, en maakte een vierkant in de Plaza de Armas. Een getal mansohappen werden afgezonden naar zyne gevangenis in de zelfde plaats; en hy kwam naderhand gekleed in eene zoort van mantel, houdende zyne armen kruizelings op zynen borst. Hy trad met moed in het midden van het vierkant alwaar eene stoel stond om hem te ontvangen. Hy verzocht om Bolivar te zien; maar dit werd hem geweigerd. Men verzocht hem te zitten, terwyl een ander hem blind doekte. Dit wilde hy niet toestaan, aanmerkende, dat hy zoodanige pligtigheden niet behoefde, daar hy voor den dood niet bevreesd was.—Maar daar men hier op aanhield, zeide hy, " Wel, wel, doet gelyk gy verkiest." Byna twintig geweren waren op hem gemikt, en het woord gegeven, schreeuwde hy " viva la Patria," en alle de kogels huisveste in zyn ligchaam.—Het gejuich van viva la Patria, viva la Republica, viva Justicia, volgde hierop. Kort daarna werd hy, in een ongeëeindigd kapel gebragt, en afzonderlyk begraven. Zoo eindigde het leven van dezen dapperen, maar onvoorzigtigen man,—Ik zeg onvoorzigtig, want, had hy niet weggelopen, had hy de beschuldigingen die tegen hem ingebragt waren bleven aanhooren, zoude hy niet opgeofferd geworden zyn; maar hy liep weg, en die daad alleen gaf zyne vyanden eenige reden hem schuldig te verklaren.—Men heeft gedacht dat zynen dood vele misnoegen, zelfs oproer, zoude verwekken: het tegendeel was het geval, alles was stil, alles in rust."

† † †

" De stad van Angostura is thans niet zoo in nood als in vorige tyden; en, ware het niet dat het geld zoo schaars is, dan zoude elk een redelyk kunnen leven: Zelfs tegenwoordig is myn toelaag (ik zeg tegenwoordig, om dat er vóór eenigen tyd geen brood te bekomen was.) twee groote broden, een halve daarvan is genoeg zaam voor my, eene hoeveelheid zout, en acht of tien maal zoo veel vleesch, dan ik konde verteeren. Zeker is het, dat het vleesch mager is, maar ik lustte het redelyk wel, ten minste voor zoo lang ik geen ander konde krygen.

" De menschen hier, hebben verscheidene manieren om vleesch klaar te maken; zoo dat een wel voorziende tafel my d kwyl doet herinneren, van eene ontmoeting welke plaats had tusschen John Haggart, de Schotsche advokaat, en den lord Polkemet, een lid van het hoge huis.—Lord P. vertrok gemeenlyk naar zyne buitenplaats, gedurende dat gedeelte van het jaar als er geene bezigheden aan het hof te doen vielen. John H., om dezelfde reden niets te doen hebbende, ging uit jagen; en het gebeurde dat hy het bezit van lord P. voorbyging, zyn lordschap ontmoettende die hem zeer beleefd uitnodigde met hem het middagmaal te houden, of zoo hy zeide, een sobere middagmaal met zyne vrouw en dochter. John nam deze uitnodiging aan, en zy vergaderden allen naar het eetens huis. Er was een bout gebraden kalf vleesch aan het hoofd van de tafel; gestoofde kalf's vleesch aan het voeten end, kalfs soep in het midden, een kalf's kop aan de eene zyde van de soep, en kalfs karbonade aan de andere zyde, kalfs po ten tusschen de soep en gebraden vleesch, en kalfs hersens tusschen het gestoofde en de soep. " Neen," zeide zyne lordschap, op zyne plompe manier, Mr. H. gy moogt dit als eene aardige wyze van middag maal houden maar gy zult U daarover niet verwonderen zoo gy de reden daar van wist. Wy houden geen gezelschap Mr. H! en Juffer B. hier myne dochter heeft het opzigt over onze tafel. De wyze hoe wy doen is deze:—wy slagten een *beest* zoo te zeggen van dag, en wy beginnen hetzelve te bereiden aan de eene kant van de kop, tot aan de staart van waar wy weder beginnen langs de andere zyde tot waar wy begonnen hebben."—De wyze van lord P. komt overeen, met het bereiden van de *carne* hier, alleen gebeurd het, dat zyne lordschap dan eens eene koe, dan een kalf en somtyds een schaap slagte, terwyl de onze niets anders is dan *carne*—voor het ontbyt vleesch, het middagmaal vleesch, het avondmaal vleesch, en weder vleesch voor het ontbyt."

† † †

" Het spel wordt byzonder op Zondag zeer ver gedreven. Het bestaat in billiard en kaarten; en terwyl het uitterlyke van ieder één er moedig is, zondt gy in eenig der hutten by voorbeeld van Soledad binnen gaan, zoo zult gy de tafels beladen met goud en zilver zien. Ik ben niet genoegzaam bekend met het spel, om eene naauwkeurige beschryving van hunne spel te geven; maar zoo ver ik oordeelen kon, schynt hetzelve zoo schoon ingerigt, zoo, waarlyk, om alle mogelyke bedrog voortekomen. Het volk zelve schynt meer op kans spel ingenomen te zyn, dan waar kunde er toe vereischt wordt, en zekerlyk, waar ooit het spel geoorloofd is, dan is dit de beste wyze om te spelen.

† † †

" De wet welke hier gehandhaafd werd, is striktelyk Spaansch, hetwelk my zeer zonderling schynt, nu dat zy openlyk alles onder hen wat naar Spaansch zweemt afgeschaft hebben.—Men kan een perzoon aanhouden en vast zetten zonder dat hy zyne aanklagers kent, of weet waarom hy gevangen gezet wordt. Dit, volgens myne gedachten, heeft zeer vele gelykenis op de handelwyze van een inquisitie gouvernement. Uit deze algemeene schets van hun wetboek, is het niet te verwonderen, dat er geen hinderpaal zich tegen den goeden uitslag van wie het ook zy verzet, in zyn appel vóór het geregtshof, die slechts ondersteunt wordt door magtige vrienden, of die gereed staat met zyne geld bronnen, om de eischen van een geldgierig afpersende advokaat te voldoen, en om de uitspraak van een bedorven regter te koopen."

† † †

(Het vervolg Hierna.)

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD— JULY.

13.	golet	Carolina, De Haseth,	Spaansche kust
	bark	Fanny, De Haseth,	Porto Rico
	golet	L'Amistad, Yriarte,	Spaansche kust
	lantje	Merced, Pollet,	dito
	golet	Josepha, Torres,	Puerto Cabello
15.	——	Las Hermanas, Evertsz,	Aruba
	——	Anna, Domioguez,	New York
	——	Rosa Rita, Dore,	Porto Rico
	——	Favorite, Marcantony,	Sp. kust
	——	Sarah, Harris,	dito
	——	Betsey, Chapman,	Salem
	——	Maria, Sarrias,	Puerto Cabello
	——	Liberal Puix,	dito
	——	Rosalina, Slauger,	dito
	bark	Leonora, De Pool,	Spaansche kust
17.	lantje	La Carloti, Marquer,	Cadix
	golet	Sally, Lazarra,	Aruba
18.	——	Cornelia, Möller,	St. Thomas
	bark	St. Antony, Barbiorre,	Porto Rico
	golet	Maria, Walter,	Spaansche kust

UITGEKLAARD—JULY.

13.	golet	Josephine, Britto,	St. Thomas
15.	brik	Anna Elizabeth, Derry,	New York
	golet	Adella Gregorio,	Spaansche kust
	bark	Chance, De Crasto,	Aruba
	lantje	Merced, Poliet,	Spaansche kust
16.	golet	Twee Vrienden, Thysen,	Aruba
	brik	Saunders, Mac Neilledge,	Philadelphia
	bark	Anna Felix, Sicard,	Hayti
	golet	Liberal, Puix,	Spaansche kust
	——	Rosalina, Slauger,	dito
	——	Amistad, Yriarti,	dito
	——	Maria, Sarias,	dito
	——	La Liberal, Chica, Malabe,	dito
17.	——	Las Hermanas, Evertsz,	Aruba
	——	Jacoba, Craane, jr.	St. Thomas
	——	St. Antonio, Walter,	Spaansche kust
18.	bark	Leonora, Requester,	dito
19.	golet	Philantropica, Boekhout,	Aruba

Op verleden Saturdag kwam alhier binnen deze haven, zes Spaansche vaartuigen van Puerto Cabello, onder konvooi van het fregat Ligere, kommandant Laborde; en op den volgenden dag, kwam de Ligera tevens binnen. Het Columbiaansche *blokerende eskader* lag, toen de bovengemelde vaartuigen vertrokken, te Borburatta, eene baai gelegen ander halve myl boven Puerto Cabello, maar waren niet genegen met hen te bemoeyen.

Z. M.'s brik de Zwaluw, kapitein Bodel, vertrok verleden Maandag naar de kust.

Op Dingsdag vertrokken Z. K. M. brik de Herkules, kapt. Mendoza, en de schoener Mercillo luit. Montojo, en drie Spaansche vaartuigen onder konvooi naar Coro.

Wy hebben St. Thomas dagbladen met de Cornelia tot den 9den dezer ontvangen, doch met leedwezen hebben wy aantemerken, dat dezelve geene berigten behelzen van den laatsten brand op dat eiland. Alles wat wy in staat waren, hiervan te vernemen loopt hierop uit, dat op den 26sten Juny het vuur uitbrak en 10 huizen geheel in asch vernielde, en twee andere werden omvergeworpen tot het stuiten van den brand.

Op den avond van Vrydag den 12den dezer kwam Z E. de gouverneur Rhode van St. Cruz, te St. Thomas, met oogmerk om naar Deenemark terug te keren, zynde op den 5den July in zyn gouvernement door een ander gouverneur opgevolgd geworden. Op den volgenden dag, werd Z. E. op een publieke middag maal onthaald, en in den avond werd er eene buitengewoone vertooning gegeven, we ke met veel luister afliep. Op Zondag kwam de burgery onder wapen, en zyne excellentie ging door de gelederen. Hy scheepte zich in aan boord een Deensche fregat, onder een salut van het Fort Christian, en ging terstond onder zeil.

Op den 4den Juny kwam Z. E. de hooge Achtbare Graaf van Huntingdon, van Engeland, in Z. B. M.'s fregat Active, kapt E. King, te Dominica aan, als gouverneur van dat eiland. Z. E. was vergezeld van zyne jongste dochter lady Selina Hastings.

Op Donderdag kwam de schoener der Vereenigde Staten Porpoise, Luit. Ramage, van eene kruistogt alhier aan, wy gelooven, laatst van Puerto Cabello. Ten anker komende salueerde de Porpoise, welke door de Artillerie behoorlyk beantwoord werd.

De schoener Antelope, van New York, kapt. R. P. Berrian, alhier van New York bestemd, werd op den 26sten ll. ter hoogte van Puerto Cabello, door de boten van het Spaansche fregat Ligera genomen, en in die haven opgebragt, alwaar het vaartuig en de lading verbeurd verklaard werden. Het vaartuig werd echter naderhand opgegeven, en vertrok op den 14den dezer van daar, wanneer hetzelve ten ander male, door het Columbiaansche eskader, bevelhebber commodore Beluche genomen werd, en op het Eiland Larga gebragt. Op Donderdag kwam de Antelope alhier aan op ballast, vergezeld van de Porpois, welke hetzelve op zee ontmoette. Kapt. Berrian roemt zeer hoog de beleefde behandeling, welke hy met zyn volk van de Columbianen genoten hebben.

Wy vernemen, dat het blokerende eskader der Columbianen, uit 3 brikken, eene schoener en een xebec bestaat.

Verleden avond kwam de sloop Sally kapt. Williams, met 28 dagen reize van New York alhier aan, zy berigt dat de brik Hippomenes Bourne, en Rebecca & Sally van deze haven te New York zyn aangekomen; de eerste in 14 en de andere in 16 dagen reize. Zy heeft geen vaartuig op hare reis ontmoet. En brengt geene nieuwspapieren voor ons mede.

VASTE KUST.

Wy zyn begunstigd geworden met de volgende opgave der respective krygsmagten van de Spanjaarden en Columbianen, hunne financien en bevolking in Cundinamarca en Venezuela.

Cundinamarca—bevattende 8000 *vierkante mijlen.*

SPAANSCHE.	COLUMBIAANSCHE.
Man. Generaals.	*Man. Gens. Afdeeling.*
5000, Cruz Mourgeon	5000, Bolivar, Popayan
1000, Torla	1000, Sucre, Guayaquil
1000, Aymerie	1000, Montilla, Norte
7000	7000

VENEZUELA.

2500, Morales, Coro en vóór Maracaybo	1200, Clementi, Maracaybo
	2000, Soublette, Coro
1500, La Torre, Puerto Cabello	1000, Paez, Pto. Cabello& Valencia
	200, Escalona, Caracas
	300, Bermudez, Cumana
	300, ——, Guayana
11000—Groot Geheel	12000—Groot Geheel

ZEE MAGT.

SPAANSCHE.	COLUMBIAANSCHE.
Vaartuigen. Stukken.	*Vaartuigen. Stukken.*
1 Fregat, - 44	3 Brikken, 36
1 Brik, - - - 22	6 Schoeners 32
1 Schoener, 5	1 Xebec - - 8
4 Flecheras 5	6 Flecheras 6
7 vaartuigen 76 stukken	16 vaartuigen 82 stukken

FINANTIEN.

Jaarlyksche Inkomsten.

1.600,000 patienjes—Venezuela.
1,400,000 „ —Cundinamarca.

3,000,000

Uitgaven

3,500,000 patienjes—Venezuela.
6.500,000 „ Cundinamarca.

10 000,000

Blyvende eene te kort schieting van 7 millioenen jaarlyks.

BEVOLKING.

Blanken.	*Gekleurde.*		
80,000	480,000	Venezuela—Geheel	560,000
110,000	900,000	Cundinamarca	1,010,000
		Groot Geheel	1,570,000

Sedert de bovengemelde opgave, hebben wy adviesen uit Jamaika ontvangen, behelzende, dat er een bloedig slag geleverd was, in de provintie van Pasto, door den general Mourgeon tegen general Bolivar, beide partyen hielden hunne standplaatsen na den slag.

Door eenen byzonderen brief van den 16den Juny uit Jamaika, zyn wy berigt geworden, dat het verlies der Columbianen zeer zwaar was, en dat er 4000 man uit de provintien opgeeischt worden, om Bolivar in staat te stellen, tegen de Spaansche krygsmagten te gaan. Het berigt dat Bolivar binnen Quito getrokken is wordt tegen gesproken; en de vlugtige tyding van het overlyden van generaal Mourgeon ontbreekt bevestiging. Zoo generaal Bolivar overwinnaar was, waarom zyn er dan geene officieele berigten van het gevegt te Caracas, Maracaybo, of Cartagena, ontvangen geworden, uit welke plaatsen wy zeer latere tydingen hebben.

Op den 7den Juny had tevens een gevegt plaats te Davajuro, de provintie van Coro, tusschen de Spaansche en Republiekeinsche afdeelingen in die provintie, waarin de Republikeinen de nederlaag kregen. Hun verlies wordt berekend op omtrent de helfte van hunne armée, en onder de menigte gevangen bevindt zich hunne " gefe de operaciones" kolonel Piñango. Bygevolg heeft het verlies, in de beide boven veldslagen, zeer veel de respective krygsmagten van beide twistende partyen verminderd.

Uittreksels eens brief gedagteekend Puerto Cabello, 10den July 1822.

" Onze geburen hebben drie batteryen opgeworpen, een op de Vigia, eene andere in de

Trincheron, en eene nieuwe in de "Casa de Polvera," en beschieten ons zonder ophouden: echter zonder veel schade te doen, behalven aan de huizen.

"Verleden nacht vielen zy de Pontoons aan, die in de mangel bosschen zyn, tegen Borburatta, maar kwamen met groot verlies af. Wy hadden 3 doden en verscheidene gekwesten.—Hun verlies wordt op 50 doden en gekwesten berekend."

DE NOORDPOOL EXPEDITIE.

Op den 9den Maart ten 6 uur 's morgens, vond een landman, die bezig was zee gewassen op te rapen aan den Ierschen oever, in de parochie van Cloomuay county of Donegal een flesch, welke in zee geworpen was van boord van Z. M. schip Fury, kapitein Parry, in breedte 62. 8. N. lengte 62. 27. W. De landman nieuwsgierig zynde te weten wat er in de flesch zat, brak dezelve open, denkende iets waardig te vinden, doch vond niets dan een papier waarop in zeven talen geschreven stond:

"Z. M.'s schip Fury. Vertrok July 1821, breedte 62. 8. N. lengte 62 27. W. Een uur s'middags, matig bries uit het noorden, zeer mistig weder. Vergezeld van de Hecla.

W. PARRY, Kom.

Dit papier gaf hy aan Mr. Chichester, die het zelve terstond over aan de admiraliteit bragt. Het strand waar de flesch gevonden werd is in breedte 55. 15. N. lengte 27. 8.

On Saturday six Spanish vessels entered this harbour, from Puerto Cabello, under convoy of the frigate Ligera, commodore Laborde; and on the following day the Ligera also came in. The Columbian *blockading squadron* was lying at Borburatta, a bay situated a mile and half to windward of Puerto Cabello, when the above vessels sailed, but did not show the least disposition to offer any annoyance to them.

His Majesty's brig Swallow, captain Bodel, sailed on Monday morning for the Main.

On Tuesday, sailed H. M. C. M. brig Hercules, capt. Mendoza, schooner Morillo, lieut. Montojo, and three Spanish vessels under their convoy, for Coro.

St. Thomas journals reached us by the Cornelia, to the 9th inst. but we regret to say, that the paper containing an account of the late fire in that island, is not among them. All we have been able to learn on this subject is, that the fire broke out on the night of the 26th June, and 10 houses were reduced to ashes, and two others pulled down to stop the devouring element.

On the evening of Friday the 12th inst. His Excellency governor Rothe arrived at St. Thomas, from St. Croix, for the purpose of returning to Denmark, he having been superceded in his government on the 5th July, by the arrival of a new governor. On the following day his excellency was entertained with a public dinner, and in the evening an extra play was given, which went off with great eclat. On Sunday morning the militia were paraded, and his excellency having passed them in line, he embarked on board a Danish frigate, under a salute from Fort Christian, and immediately got under weigh.

On the 4th of June, His Excellency the Right Honorable the Earl of Huntingdon, arrived at Dominica, from England, in his Britannic majesty's frigate Active, capt. E. King, to assume the functions of governor in that colony. His excellency was accompanied by his youngest daughter lady Selina Hastings.

The Anglo Columbiano of the 13th inst. was received here yesterday, which contains some sound political observations on the general conduct, and some late proceedings of the Columbian government; but we regret that it was handed to us at so late an hour last evening, as to preclude the possibility of our giving a translation in this number.

The United States schooner Porpoise, Lieut. Ramage, commander, arrived on Thursday from a cruize, we believe last from Puerto Cabello. On coming to anchor the Porpoise saluted, which was duly returned by the artillery.

The schooner Antelope, of New York, R. P. Berrian, master, bound from New York to this island, was captured on the 26th ult. off Puerto Cabello, by the boats of the Spanish frigate Ligera, and carried into that port, where the vessel and cargo were condemned. The vessel, however, was afterwards given up, and sailed on the 14th inst. when she was again taken by the Columbian squadron, commanded by commodore Beluche, and carried to Isla Larga. The Antelope arrived here on Thursday, in ballast, in company with the Porpoise, which she fell in with at sea. Captain Berrian speaks highly of the kind treatment he and his crew experienced from the Columbians.

We understand that the Columbian *blockading squadron* consists of 3 brigs, 1 schooner, and a xebec.

The sloop Sally, Williams, arrived last evening, 28 days from New York; reports that the brigs Hippomenes, Bourne, and Rebecca & Sally, had arrived at New York from this port, the former in 14 and the latter in 16 days. She spoke nothing on the passage. We received no papers by this arrival.

COASTA FIRMA.

We have been favored with the following statement of the respective forces of the Spaniards and Columbians, their finances, and population in Cundinamarca and Venezuela.

Cundinamarca—containing 8000 square leagues.

SPANISH.		COLUMBIAN.		
Men.	*Generals.*	*Men.*	*Gens.*	*Division.*
5000.	Cruz Mourgeon	5000,	Bolivar,	Popayan
1000,	Torta	1000,	Sucre,	Guayaquil
1000,	Aymeric	1000,	Montilla,	Norte,
7000		7000		

VENEZUELA.

SPANISH		COLUMBIAN	
2500,	Morales, Coro & in front of Maracaybo	1200,	Clementi, Maracaybo
1500,	La Torre, Puerto Cabello	2000,	Soublette, Coro
		1000,	Paez, Pto. Cabello & Valencia
		20[illegible],	Escalona, Caracas
		300,	Bermudez, Cumana
		300,	———, Guayana
11000—Grand Total		12000—Grand Total	

NAVAL FORCES.

SPANISH.		COLUMBIAN.	
Vessels.	*Force.*	*Vessels.*	*Force.*
1 Frigate,	44 guns	3 Brigs,	56 guns
1 Brig,	22	6 Schooners,	32
1 Schooner,	5	1 Xebec,	8
4 Fletcheras,	5	6 Flecheras,	6
7 Vessels	76 guns	16 Vessels,	82 guns

FINANCES.

Receipts Annually.

1,600,000 dollars—Venezuela.
1,400,000 „ Cundinamarca.

3,000,000

Expences.

3,500,000 dollars—Venezuela.
6,500,000 „ Cundinamarca.

10,000,000

Leaving a difficit of 7 millions annually.

POPULATION.

Whites.	*Color.*		
80,000	480,000	Venezuela—Total	560,000
110,000	900,000	Cundinamarca	1,010,000
		Grand Total	1,570,000

Since the above statement was made, advices have been received from Jamaica, stating that a sanguinary battle was fought in the province of Pasto, between generals M[illegible] and Bolivar, both parties maintaining th[illegible] the engagement.

By a private letter of the 16th [illegible] maica, we are informed that th[illegible] lumbians was very severe, and that 4000 [illegible] were demanded of the provinces, in order that Bolivar might be able to make head against the Spanish forces. The report of Bolivar having entered Quito is contradicted; and the news afloat for some time past of the death of general Cruz Mourgeon, wants confirmation. If general Bolivar had been successful, why have not the official details of this action reached Caracas, Maracaybo or Carthagena, from which places we have very late intelligence.

Also on the 7th June an action took place at Davajuro, province of Coro, between the Spanish and Republican divisions in that province, in which the Republicans were defeated. Their loss being estimated at about half their army; and among the many prisoners is their "gefe de operaciones," colonel Piñango. Of course the losses sustained in each of the above engagements, must have diminished the respective forces of the contending parties.

Extract of a letter dated Puerto Cabello 10th July 1822.

"Our neighbours here have now three batteries, one in the Vigia, another in the Trincheron, and a new one in the "Casa de Polvera," and pelt at us at a fine rate; however, without doing much injury, except to the houses.

"Last night they attacked the Pontoons that are stationed in the mangle, against Borburatta, but got driven off with considerable loss. We lost 3 killed and several wounded. Their's is calculated at upwards of 50 killed and wounded."

THE ARTIC EXPEDITION.

On the 9th March, at 6 o'clock *a. m.* a countryman who was employed gathering sea weed on the Irish shore, in the parish of Clonmanny, county of Donegal, found a bottle which had been thrown out by his majesty's ship Fury, capt. Parry, in lat. 62. 8. N. long 62. 27. W.—The countryman anxious to ascertain the contents of the bottle, conceiving it contained something which might be valuable to him, instantly broke it, and found a paper on which was inserted the following, in seven different languages:

"His majesty's ship Fury. Set off July, 1821, lat. 62. 8. N. long. 62. 27. W. At one, *p. m.* moderate breezes from the northward, dull misty weather. Hecla in company.

W. PARRY, Com.

This paper he gave to Mr. Chichester, who immediately transmitted it to the Admiralty.—The shore where the bottle was found is in lat. 55. 15. N. long. 27. 8. W.

Den 19den July 1822.

NAAR ST THOMAS,

DE SCHOENER

CORNELIA,

Kapt. J. MÖLLER.

Zal uiterlyk op den 25sten dezer vertrekken, Voor Vracht alleen, vervoege men zich by den Kapitein aan boord, of ten zynen Huize aan de Otrabanda; waar hy fraaye, HANGENDE LAMPEN, gladde SCHERMEN, en ander Glas, Tin, en Yzer Werk te koop heeft.

July 19, 1822.

FOR ST THOMAS,

THE SCHOONER

CORNELIA,

J. MÖLLER, Master.

Will sail positively on Thursday the 25th inst. For Freight only, apply to the Captain on board, or at his House in Otrabanda; where he has for sale Elegant HANGING LAMPS, Plain SHADES, and other Glass, Tin, and Iron Ware.

Curaçao den 9den July 1822.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden, heeft den perzoon van A. H. Bergen, benoemd en aangesteld tot Hospitaalmeester op dit Eiland, in stede van F. Wolff, die dezelfs ontslag in de opgemelde kwaliteit verzocht en bekomen heeft.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
op Curaçao den 16den July 1822.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er ter Gouvernements Secretary een' Brieven Zak zal worden opgemaakt om van hier naar Amsterdam verzonden te worden, met het Nederlandsche koopvaardy Brik Schip Almelo, gevoerd door Schipper R. Smit, en dat dezelve op Maandag den 22sten des morgen om 7 ure zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 19den July 1822.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er drie Brieven Zakken ter Gouvernements Secretary zullen worden opgemaakt om respectivelyk met de Nederlandsche Schepen de Sara Maria, kapt. P. Bostyn, de Maria & Jacoba, kapt. J. J. Bart, en de Zee Meeuw, kapt. J. R. Boring, verzonden te worden; zullende dezelve Brieven Zakken op den 31sten dezer maand des morgens te zeven ure precies gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

[illegible] welke ter Gouvernements Secretarie zyn berustende.

VAN ST. THOMAS.

Richard Loyd	1	J. N. de Buste	1
J. Baron	2	J. Maria	1

Den 19den July 1822.

VIER UITLOONING VAN TWEE JOHANNISSEN.

OP den 28sten ll. van den ondergeteekende weggeloopen, een Sambo Slaaf genaamd HENRY, omtrent 24 jaren oud, stoute postuur, 5 voeten en 8 duimen hoog, en heeft een zeer blykbaar teeken onder een zyner oogen. Hy is een inboorling van dit eiland, hy behoorde voormaals aan wylen den Heer Peter Van Steenberg, hy is wel bekend daar hy in de Curaçaosche Hotel gediend heeft. Daar hy een schoonschynend mensch is, en zal zonder twyfel trachten van dit eiland weg te maken, zoo worden alle de schippers gewaarschuwd, op hunne hoede te zyn. Eenig persoon of personen, die voornoemden Slaaf HENRY zullen opvatten en hem ter Fiscalaat bezorgen, of aan den ondergeteekende overleveren, of zoodanige berigten van zyn oponthoud geven, zullen aanspraak hebben op bovengemelde belooning; en wie het ook zy, die hem behulpzaam mogten zyn of hem herbergen, zullen tegen den zoodanige volgens de wet gehandeld worden.

WILLIAM LEE.

NB. Zoo de voornoemde Slaaf uit eige beweging terug mogt keren, zal hy verschooning erlangen.

July 19, 1822.

TWO JOES REWARD.

RANAWAY from the Subscriber, on the 28th ultimo, a Sambo Slave named HENRY, about 24 years of age, stout made, stands 5 feet 8 inches high, and has a very conspicuous mark under one of his eyes. He is a native of this colony, was formerly the property of the late Mr. Peter Van Steenbergh, and is well known as having served in the Curaçao Hotel. As he is a plausible fellow, and will no doubt endeavour to make his escape from the island, masters of vessels are particularly cautioned to be upon their guard. Any person or persons who will apprehend the said Slave HENRY, and lodge him in the Fiscalat, or deliver him to the Subscriber, or give such information as will lead to his apprehension, will be entitled to the above reward; and any person aiding, assisting or concealing the said Slave will be dealt with according to law.

WILLIAM LEE.

NB. Should the said Slave return to his duty, of his own accord, he will be pardoned.

Para vender en la Imprenta

LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMIENTOS, en la lengua Española

LITERATURE.

Journal of an expedition 1400 miles up the Orinoco, and 300 up the Arauca; with an account of the country, the manners of the people, military operations, &c. by J. H. Robinson, late surgeon in the Patriotic army.

FROM THE KINGSTON (JAMAICA) CHRONICLE, MAY 31.

We have received a copy of this interesting work by the Meanwell, and purpose presenting our readers with various extracts from it, which will not only afford much information on the state of that country, its military operations and resources, but the conduct of its chiefs (with the exception, however, of Bolivar and Paez) towards the British troops who joined their cause will disgust every honorable mind, by their base ingratitude and cruelty.—On this subject the Editor observes:

"Perhaps one of the best effects of this work will be, henceforth, to protect British lives and British property from being committed to a government and a people who are as dangerous as the climate under which they live; for it will be seen that the smothering earthquake and the whitering pestilence of the latter are the congenial accompaniments of the insidiousness and the treachery of the former. This effect will be insured by the circumstance, evinced in every page, that the author was no friend to the cause of despotic Spain, or to the conduct of the Spaniards in South America, and that he loved the cause of liberty as much as he deplored the ignorance, the sensuality and selfishness, the laziness and meaness, the conceit and obstinacy, the fickleness, fraud, and treachery, which belong to most tropical and sultry climes, but which characterize none so much as Southern America."

* * *

Author's Preface.—"In the following pages the author has described facts and occurrences as they came under his observation. He has consequently omitted hundreds of stories and anecdotes, which he has heard reported, because on strict inquiry he found most of them had their origin in falsehood, and not a few in private pique. He has indeed mentioned facts which may displease many South Americans: but what country exists without its faults?—And where can we find a people without many bad as well as good among them?

"The liberality of the people of any country, can scarcely be exhibited in a stronger light than in bearing with patience their national failings and faults pointed out. In the plays of 'Love a la Mode' and 'The Man of the World', by Macklin, that author exposes all the objectionable and even blameable parts of the Scottish character, yet, to the honour of that country, these plays are often acted in their capital, to overflowing houses, and amid bursts of the most unbounded applause."

* * *

The author joined the transport ship Dowson, in November 1817, and was detained some time in the Downs.

"We had no sooner come to anchor, than we were surrounded by fishermen and bumboatmen of all descriptions. One old fellow among them seemed to eye us all with a particularly enquiring look; and it soon appeared, that either our faces or his notions of physiognomy did not place us high in his estimation. I happened to be near him, when with much circumspection in his looks, and even in his walk, he addressed me. "Pray, Sir, is this a convict transportation ship?" "Yes," replied I. "I thought so," rejoined he, shrugging up his shoulders; and with considerable precipitation descended into his boat."

The author then gives an account of his voyage to the West Indies, and details the privations and hardships they suffered in their passage up the Orinoco.

"In this river there is an immense quantity of fish, especially when full. They are even so plentiful that there is a singular practice adopted by the boys for catching them, which I should have scarcely believed without seeing it. They tie three or four fish hooks close together, pointing different ways, and, without bait, they attach these and throw them into the river, from which they immediately pull them by sudden jerks, and thus they very frequently hook a fish, sometimes by one, sometimes by another part of the body.

"A curious circumstance occurred during the time Angostura was in the hands of the Spaniards. The fish entirely left the river; so that instead of it being possible, as at present, to purchase a fish of 20 pounds weight for a bit, (six pence British,) it was not possible to obtain one the size of one's hand for less than a dollar. To account for this may be difficult; but the Patriot padres attributed it to the hatred which the blessed Virgin entertained for the Spaniards (Catchupins as they call them in opprobrium, being the name of a sort of itch of the country, and also of a sort of louse produced by that itch.) I have taken it into my head that want of subsistence drove them away; for, before the town fell, the people had been reduced to the greatest possible distress for want of every kind of nourishment. No sooner, however, had the Patriots taken possession than there was plenty of the refuse of animal carcases perpetually flowing into the river, and then the fish returned in their usual abundance. This scarcity of fish may be further accounted for simply from the rise and fall of the Orinoco, as they are always most abundant when the river is either rising or about full."

* * *

"I got into a lodging, into which I entered one night after dark, and groped about the corners of the balcony for a book to hang my hammock upon. I succeeded, barricadoed the doors, &c. and went to sleep. Next morning I found, what is very common here, that one of my hammock hooks had been used as a hook for *scragging* the old Spaniards, for the blood, &c. about it, left no room for doubt.

"I found the back door led into a field, overgrown with weeds and bushes; and wishing to know as much of the immediate neighbourhood as possible, lest I should myself awake some morning with *a hole in my throat* (as I once heard strangely expressed by a Hibernian) I surveyed all the exterior of this house. Hundreds of skulls and other bones lay in the field; and at one spot, close to my back door, I thought I had got a prize, as a good looking hammock made its appearance behind a bush. I laid hold of it, but soon let go, on finding it contained the body of some human being about half decayed.

"War, considered in an abstract point of view, is certainly calculated to fill the mind with horror. Perhaps in no country, and, I believe in no war, have such feelings had freer scope than in this. Extermination seems the determined object of each party towards its opponent; and the mouldering remains of human nature, which every where present themselves to your sight, prove with what success they have hitherto effected their object. Travel where you may, into the bush, or the mountain, or the plain, your sight is perpetually arrested by piles upon piles of human bones, of both sexes and all ages. Such a survey will arrest the reflexions of the most volatile: it will tell in language not to be misunderstood, how frail, how unsubstantial are all the projects and all the ambition of man: it will inform him that such a shapeless heap once lived, thought, and acted like himself; and remind him that the very sword of war, which had reduced their mangled bodies to such a state, was now unsheathed to mingle with the earth the blood of the few who had hitherto escaped to mourn over many a friend and relation."

* * *

Death of General Piar.—"About 4 p. m. 16th October, 1817, the troops were in arms, and formed a square in the Plaza de Armas. A party of men were sent to his place of confinement in the same square; and in a short time he came forth, dressed in a sort of cloak, his arms folded across his breast. He walked with great firmness to the centre of the square, formed by the troops, where there was a chair placed to receive him. He expressed a wish to see Bolivar; but this was refused him. He was desired to sit, while one stepped forward to put a handkerchief over his eyes. This he would not allow, observing that he wanted no such ceremony; he was not afraid to die. On this being insisted on, he said, "Well, well, do as you please." About twenty muskets were pointed at him, and the word given, he shouted "viva Patria," and every bullet was lodged in his body. Shouts of viva la Patria, viva la Republica, viva Justicia, followed. Soon after he was taken into an unfinished chapel, and buried privately, and so ended the life of this brave, but imprudent man—I say imprudent, for had he not run away, had he faced the accusations brought against him, he would not have been sacrificed; but he ran away, and that act alone gave his enemies some reason to conclude him guilty. It was supposed that his death would have been followed by the expression of much dissatisfaction, if not even of revolt: the reverse was the case, all was peace, all quietness."

* * *

"Angostura town is not now in such want as in former times; and, were it not that money is very scarce, every one would live tolerably well. Even as it is, my allowance at present (I say at present, for bread is sometimes not to be had,) is two good-sized loaves, one half of which is sufficient to serve me, a quantity of salt, and eight or ten times more beef than I am able to use. It is true the beef is lean; but I like it well enough, at least till I can get better.

"The people here have various ways of dressing beef; so that a well-furnished table often brings to my recollection a meeting which took place between John Haggart, the Scotch Advocate, and lord Polkemet, a lord of session.—Lord P. usually retired to his country residence during that part of the year when the court does no business. John H., equally idle, from a similar cause, went to shoot; and happening to pass lord P.'s property, he met his lordship, who politely invited John to take, or as he said *tak* a family dinner with himself, his wife, and daughter. John accepted this invitation; and they all assembled at the hour of dinner. There was a joint of roasted veal at the head of the table, stewed veal at the bottom, veal soup in the middle, veal's head on one side of the soup, and veal cutlets on the other, calf's foot jelly between the soup and roast veal, and veal's brains between the stewed veal and the soup. "No," says his lordship, in his own blunt way, "Mr. H. you may very likely think this an odd sort of dinner; but ye'll no wonder when you ken the cause of it. We keep nae company Mr. H.; and Miss B. here, my daughter, caters for our table. The way we do is just this:—we kill a *beast* as it were to day, and we just begin to cook it at one side of the head, travel down that side, turn the tail, and just gang back again by the other side to where we began."—Lord P.'s method resembles that of dressing the *carne* here, only his lordship's *beast* might sometimes be a cow, sometimes a calf, and sometimes a sheep, while ours is nothing but *carne*,—beef to breakfast, beef to dinner, beef to supper, and beef to breakfast again."

* * *

"Gaming especially on Sunday, is carried on here to a great extent. This consists in billards and in cards; and, while the outcry of every one is poverty, poverty, were you to walk into any of the huts, for instance of Soledad, you would find the tables loaded with silver and gold. I am not sufficiently versed in gambling to give a minute description of their games; but, so far as I could judge, they seemed very fairly conducted; so, indeed, as to prevent the possibility of fraud. The people themselves seem to depend more on *luck* than on art, and certainly wherever gaming is justifiable, this is the most proper way of conducting it.

* * *

"The law as practised here is strictly Spanish, which seems to me rather odd, now that they have openly declared the dismissal of every thing Spanish from among them. A man may be arrested and thrown into prison, without knowing who are his accusers, or upon what charge he is committed. This, in my opinion, bears a very striking resemblance to the proceedings in an inquisitorial court. From this general outline of their legal code, it is not to be wondered at that no obstacle presents itself to the success of any one in his appeal to a court of law, who is either supported by powerful friends, or is prepared by his pecuniary resources to satisfy the desires of an avaricious and extortionate advocate, and to purchase the verdict of a corrupt judge."

* * *

"I had at this time some conversation with a gentleman, who had just arrived here from Monagas' army. The account he gave of the knowledge of the creoles was curious. They understood nothing beyond the spot on which they are placed, or, at most, the other parts of the country through which they have passed.—They hate every thing that bears the name of a king; but do not feel quite inclined to place the king of England on a similar footing with others of the same title, because from England they have received clothing, which they imagine comes by the express command of the king.—They have no idea of the possibility of any thing either good or bad proceeding from any country, without its king's consent; and thus they mistake the speculative disposition of the British merchant, for an exertion of the king's power. They say the king of England sends us many things, clothing, arms, and ammunition, &c. and therefore why does he not send an army to take possession of our country? We would work and fight for the English, and be, in every respect their slaves.

"England in their way of calculating, lays somewhere at a distance; and London, they think an island. In short, they are so perfectly ignorant of these matters, that they reckon the West India islands a part of England. They are very apt to ask whether you are an English royalist or an English patriot; and, after labouring to lead their mind to a true knowledge of your relationship with them and their cause, you are obliged to leave them as ignorant as you found them. They are gifted with the power of speech, and that is nearly all you can recognize in them as human. When asked why they do not prefer their own language to that of Spain, they tell you that the Spanish language was spoken in South America long before the country was taken by the Spaniards. Indeed, it were endless to quote instances of their ignorance.

"An aide-de-camp is generally a high fellow in Britain, and so is a colonel; but here, where I now write this, I observe the first swimming in the river, washing his mule; while the other, a little farther on, is busy washing his shirt; I do not place this word in the *plural* number, as he very likely has but only *one*.

"What the ultimate effects of freedom among the slaves here may be, it would be difficult even to conjecture; but, so far as it has hitherto been demonstrated, such freedom has evidently been injurious, not only to themselves but to the peace and comfort of others. In consequence of this liberation, such men as were able have gone into the mountains and river sides, have joined in parties with *sambos* and other natives, and have become robbers and murderers; while those remaining in towns have become extremely insolent, exorbitant, and lazy; and such of the women as could do so, have become common, and certainly most abandoned prostitutes."

* * *

At this time two of the creole officers, a captain and a major had *picked up* (stolen) a tooth brush, and sat down to endeavour to find out the use of it. One end of the brush was furnished with hair; and the other end with a sponge. With the hair they tried to brush their whiskers; but it would not do, and they left off exclaiming *caramba!* They then fixed their ingenious attention to the sponge end; but with the use of this they were equally unacquainted. At length a brilliant thought entered one of their heads, and he pulled a flint and steel from his pocket, thinking he could strike fire, as they do in lighting their segars; but, after many unsuccessful attempts, he found that impossible; and, on seeing the laugh against him, he coolly remarked that he knew is would not do, but it was a mere *experiment*."

* * *

(To be continued.)